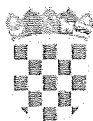

14-01-2022

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj 10-P-183/2021-33

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci po sucu Nadi Maraš kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNE MASE iza MG-GRUPA d.o.o. u stečaju Rijeka, Zagrebačka 18, OIB: 07022421824, zastupanog po Petru Petriniću odvjetniku iz Rijeke, Ivana Grohovca 1, protiv tuženika GRAD NOVIGRAD, Novigrad, Veliki trg 1, OIB: 53785741678, zastupanog po odvjetnicima iz zajedničkog odvjetničkog ureda Goran Veljović, Merima Ibrahimović, Ivana Bilić Komparić, Vladimir Veljović i Alan Alagić iz Pule, Dobrilina 9, radi brisanja i uspostave ranijeg zemljišno-knjižnog stanja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 2. prosinca 2021. u prisutnosti Petra Petrinića kao punomoćnika tužitelja i Vladimira Veljovića kao punomoćnika tuženika objavljene 14. siječnja 2022.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"1. Nalaže se Općinskom sudu u Puli, Zemljišnoknjižnom odjelu Buje da u roku od 8 dana na nekretninama k.č.br. 2269/5, parkiralište površine 4073 m2 upisanoj u z.k.ul, 4957, k.o. Novigrad i k.č.br. 2269/1, park površine 8322 m2 upisanoj u z.k.ul. 2961, k.o. Novigrad uspostavi ranije zemljišnoknjižno stanje kakvo je bilo prije provedbe rješenja Općinskog suda u Puli, Zemljišnoknjižnog odjela Buje poslovni broj Z-10700/2017 od dana 18. travnja 2017. godine na način da se promijeni površina k.č.br. 2269/5 sa 4073 m2 na 1282 m2 te da se razlika u površini od 2791 m2 pripoji k.č.br. 2269/1 tako da se površina k.č.br. 2269/1 u vlasništvu tužitelja MG-GRUPA d.o.o. u stečaju, Pula, Mletačka 12, OIB: 88166554180 poveća sa 8322 m2 na 11113 m2, uz brisanje upisa javnog dobra u općoj uporabi u neotuđivom vlasništvu Grada Novigrada na pripojenom dijelu te uz istovremeni upis prava vlasništva na ime tužitelja MG-GRUPA d.o.o. u stečaju, Pula, Mletačka 12, OIB: 88166554180.

2. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana tužitelju naknadi troškove ovog parničnog postupka zajedno sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja presude pa do isplate uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a."

II. Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi parnični trošak u iznosu od 40.625,00 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je stvarni i izvanknjižni vlasnik dijela nekretnine k.č. br. 2269/5 upisane u zemljišne knjige Općinskog suda u Puli Stalne službe u Bujama u zk.ul. 4957 k.o. Novigrad u površini od 2791 m², a ta nekretnina u naravi da predstavlja park ispred objekta Depadansa Emonia. Tužitelj tvrdi da je ta nekretnina ukupne površine 4073 m² trenutno u zemljišne knjige upisana kao javno dobro u općoj uporabi u neotuđivom vlasništvu tuženika temeljem nepravomoćnog rješenja Općinskog suda u Puli zk odjel Buje Z-10700/17 od 18.04.2017. kojim rješenjem je ista cijepana od dijela matične nekretnine k.č. br. 2269/1 u vlasništvu tužitelja u površini od 2791 m² te nekretnine k.č. br. 2269/2 k.o. Novigrad u vlasništvu Roto-Nova d.o.o. u površini od 1282 m². Tužitelj tvrdi da je taj nezakoniti upis proveden temeljem geodetskog elaborata nerazvrstane ceste te pozivom na odredbe Zakona o cestama kojim je brisano vlasništvo tužitelja, a protiv kojeg rješenja su podnesena ukupno 4 prigovora od čega je 2 podnio tužitelj. Tužitelj tvrdi da je dana 9.07.2018. Općinski sud u Puli donio rješenje pod brojem Z-10700/17 kojim su odbijeni svi prigovori nakon čega da su stranke protiv tog rješenja podnijele žalbu. Tužitelj tvrdi da je uknjižbom nerazvrstane ceste došlo do povrede odredbi Zakona o zemljišnim knjigama jer da nisu bile ispunjene pretpostavke iz čl. 43 st. 1 i čl. 44 tog Zakona. Tužitelj tvrdi da predmetna nekretnina nikada nije bila u vlasništvu i posjedu tuženika niti se ikada koristila kao cesta, prolaz ili primjerice put. Tužitelj tvrdi da se sporna nekretnina nikada nije koristila za promet vozila po bilo kojoj osnovi. Tužitelj tvrdi da je predmetni upis u suprotnosti i s odredbama Stečajnog zakona jer da je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren dana 19.12.2014. pod brojem St-311/14, a odredbom čl. 100 st. 1 Stečajnog zakona da je propisano da otvaranjem stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom nije moguće valjano steći prava na dijelovima imovine koji ulaze u stečajnu masu i ako se to stjecanje ne temelji na raspolaganju dužnika ili ovrši ili osiguranja u korist stečajnog vjerovnika. Tužitelj stoga predlaže da sud, pozivom na odredbu čl. 129 Zakona o zemljišnim knjigama, donese presudu kakva je citirana u točki I izreke.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu pozvao na odredbu čl. 131 st. 1 Zakona o cestama te ustvrdio da se predmetna cesta smještena na k.č. br. 2269/5 k.o. Novigrad na dan stupanja na snagu tog Zakona koristila za promet vozila i bila pristupačna većem broju korisnika te da nije razvrstana kao javna cesta pa da je temeljem kogentne odredbe Zakona o cestama na dan stupanja na snagu tog Zakona postala nerazvrstana cesta. Tuženik je ustvrdio da se predmetni dio nekretnine označene kao k.č. br. 2269/1 k.o. Novigrad koristio kao parkiralište pa da nema utjecaja na provedeni upis činjenica što ta katastarska čestica nije imala kulturu "cesta". Tuženik je ustvrdio da je odredbom čl. 100 Zakona o cestama propisano da nerazvrstanu cestu ne čine samo cestovna građevina već i sve prometne i druge površine na pripadajućem zemljištu što uključuje i parkirališta. Tuženik se pozvao na odredbu čl. 131 st. 6 Zakona o cestama prema kojem se

nerazvrstane ceste iz st. 1 tog čl. upisuju u zemljišne knjige kao javno dobro u općoj uporabi kao neotuđivo vlasništvo jedinice lokalne samouprave uz upis pravne osobe koja upravlja javnom cestom bez obzira na postojeće upise u zemljišnoj knjizi. Tuženik je ustvrdio da je i Ustavni sud RH u svojim odlukama broj U-I/276/2015 od 25.04.2017. i U-I/6326/2011 od 7.02.2017. ocijenio ustavnim napadnute odredbe Zakona o cestama i to odredbe čl. 131, 132 i 133 tog Zakona. Tuženik je ustvrdio da se u konkretnom slučaju ne može primijeniti odredba čl. 100 st. 1 Stečajnog zakona jer da nije došlo ni do kakvog stjecanja prava nakon otvaranja stečajnog postupka budući sporna uknjižba predstavlja samo deklaratoran upis vlasništva stečenog danom stupanja na snagu Zakona o cestama odnosno 28.07.2011..

3. Tužitelj je u podnesku od 4.10.2019. ustvrdio da predmetna nekretnina predstavlja dio okućnice Depadanse Hotela Emonia koja se koristila kao parkiralište za goste Depadanse, a u povijesti i kao park te da je iz povijesnog vlasničkog i posjedovnog lista vidljivo da se uvijek vodila pod kulturom "park" iako se u naravi koristila kao neasfaltirano parkiralište. Tužitelj je ustvrdio da je obvezan element za uknjižbu parkirališta kao pertinencije ceste element javnosti i dostupnosti većem broju korisnika, a u ovom slučaju da se nesporno radilo o ograđenom parkiralištu koje se prvotno koristilo za potrebe Depadanse Hotela Emonia, a ne kao javna parkirališna površina na koju bi se korisnici slobodno parkirali jer se nalazila uz neku postojeću cestu. Tužitelj je ustvrdio da se parkiralište u privatnom vlasništvu koje se prvotno koristilo za potrebe smještajnih kapaciteta Hotela ne može smatrati javnim dobrom u općoj uporabi. Tužitelj je ustvrdio da je predmetnom nekretninom raspolagao i na način da je istu davao u zakup komunalnom društvu u vlasništvu tuženika upravo za potrebe parkirališta te da je tuženik dugi niz godina priznavao vlasništvo tužitelja nad predmetnom nekretninom i plaćao mu zakupninu putem društva u svojem vlasništvu. Tužitelj je ustvrdio da je prvi Ugovor o zakupu sklopljen 1.05.2011. te da su se ti Ugovori sklapali sve do 2016. Tužitelj je ustvrdio da, ukoliko je predmetna nekretnina i postala vlasništvo tuženika 2011., isti je morao reagirati u postupku prijave tražbina odnosno da je tuženik propustio prijaviti svoje izlučno pravo na predmetnoj nekretnini. Tužitelj je ustvrdio da je dopunom Odluke o nerazvrstanim cestama na području Grada Novigrada-Cittanova (Službene novine Grada Novigrada-Cittanova 7/13 i 8/13) k.č. br. 2832/2 k.o. Novigrad proglašena nerazvrstanom cestom čija bi pertinencija bila sporna nekretnina kao parkiralište, a ta dopuna da je datirana s datumom 20.11.2013.

4. Tužitelj je u podnesku od 6.12.2019. ustvrdio da za ovaj predmet nije relevantna Odluka o uređenju prometa u dijelu naselja Novigrad iz 1993. jer da u ni jednom dijelu te Odluke ne piše o kojim se gradskim parkiralištima radi već da je samo odredbom čl. 6 određeno da će se naplaćivati parkiranje na gradskim parkiralištima.

5. Rješenjem broj P-419/2019-13 od 25.02.2020. određeno je izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku geodetske struke uz očevid na licu mjesta, a zadatak vještaka je bio identifikacija nekretnine k.č. br. 2269/5 upisane u zk.ul. 4957 k.o. Novigrad površine 2791 m².

6. Vještak je dostavio u spis pisani nalaz i mišljenje dana 31.08.2020.

7. Tužitelj se u podnesku od 21.09.2020. očitovao na nalaz i mišljenje vještaka. Tužitelj se pozvao na sudsku praksu odnosno na presude Upravnog suda u Rijeci broj Usl-1611/16 od 14.05.2018. i Usl-654/2019 od 11.03.2020. Tužitelj je ustvrdio i da ukoliko prema Zakonu o cestama nerazvrstane ceste čine i parkirališta onda upis parkirališta kao dijela ceste mora biti izvršeno u istom zemljišno-knjižnom ulošku jer se radi o jednom zemljišno-knjižnom tijelu i česticama koje u prometu imaju isti pravni status.

8. Sud je rješenjem broj P-419/2019-25 od 29.10.2020. utvrdio prekid postupka u gornjoj pravnoj stvari zbog toga što je tužitelj prestao postojati.

9. Tuženik se u podnesku od 30.10.2020. očitovao na nalaz i mišljenje vještaka. Tuženik je osporio taj nalaz jer da je vještak dao pravno mišljenje o navodnim nedostacima geodetskog elaborata te pravno mišljenje u svezi zakonske definicije nerazvrstane ceste.

10. Tužitelj je u podnesku od 26.01.2021. ustvrdio da Stečajna masa iza MG-Grupa d.o.o. u stečaju kao pravni sljednik ranijeg tužitelja preuzima postupak i predlaže nastavak postupka.

11. Tužitelj se u podnesku od 16.04.2021. očitovao na navode iz podneska tuženika od 30.10.2020.

12. Rješenjem sa ročišta od 22.04.2021. određeno je da se postupak u gornjoj pravnoj stvari nastavlja te da će se dalje voditi pod brojem P-183/2021.

13. Vještak je na ročištu dana 14.09.2021. usmeno obrazložio pisani nalaz i mišljenje.

14. Pun. tužitelja je na ročištu dana 2.12.2021. ustrajao u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva, a pun. tuženika kod iznesenih prigovora.

15. Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu, saslušanjem kao svjedoka Sergia Jugovca, Suada Kamberra i Branka Šopara te vještačenjem po vještaku geodetske struke dipl. ing. geod. Tatjani Radetić.

16. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

17. Nije sporno da je rješenjem Općinskog suda u Puli zk odjel Buje broj Z-10700/17 od 18.04.2017. u zk.ul. 2961 k.o. Novigrad na nekretnini pravnog prednika tužitelja izmijenjena površina kod k.č. br. 2269/1 park 11113 m² na način da glasi "park sa 8322 m²" te je preostali dio iste pripojen novonastaloj k.č. br. 2269/5 parkiralište sa 4073 m²; u zk.ul. 3078 k.o. Novigrad na nekretnini Roto-nove d.o.o. izmijenjena površina kod k.č. br. 2269/2 dvorište, mostna vaga i nadstrešnica 2041 m² na način da glasi "nadstrešnica sa 25 m², dvorište sa 719 m² i mostna vaga sa 15 m²" te preostali dio površine iste pripojen novonastaloj k.č. br. 2269/5 parkiralište sa 4073 m²; u zk.ul. 4957 k.o. Novigrad upisana k.č. br. 2269/5 parkiralište sa 4073 m² kao javno dobro u općoj uporabi u neotuđenom vlasništvu Grada Novigrada (list 4 i 40 do 41 spisa).

18. Nije sporno da su rješenjem Općinskog suda u Puli zk odjel Buje broj Z-12744/17, Z-13033/17, Z-13350/17, Z-16828/17 i Z-14412/18 (Z-10700/17) od 9.07.2018. odbijeni prigovori pravnog prednika tužitelja od 2.05.2017. i 4.05.2017., Hrvatske poštanske banke d.d. od 8.05.2017. i Roto-Nove d.o.o. od 6.06.2017. te je potvrđeno prije citirano rješenje toga suda broj Z-10700/2017 od 18.04.2017. (list 13 do 20 spisa).

19. U ovom postupku tužitelj pozivom na odredbu čl. 129 Zakona o zemljišnim knjigama traži da sud donese presudu kojom će naložiti Općinskom sudu Pula zk odjel Buje uspostavu zemljišno-knjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe rješenja Općinskog suda u Puli zk odjel Buje broj Z-10700/2017 od 18.04.2017.

20. Odredbom čl. 129 st. 1 Zakona o zemljišnim knjigama (dalje u tekstu: ZZK, Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13, 60/13 i 108/17) propisano je da je nositelj knjižnog prava koje je povrijeđeno uknjižbom u korist neke osobe je ovlašten radi zaštite toga svoga prava zahtijevati brisanje svake uknjižbe koja ga vrijeđa i uspostavu prijašnjeg zemljišno-knjižnog stanja (brisovna tužba) sve dok ne nastupe činjenice na temelju kojih bi mu povrijeđeno knjižno pravo i tako trebalo prestat i ako zakonom nije drugačije određeno.

21. Tužitelj u tužbi i postupku tvrdi da je prije navedeni nezakoniti upis proveden temeljem geodetskog elaborata nerazvrstane ceste pozivom na odredbe Zakona o cestama, a da k.č. br. 2269/1 nikada nije predstavljala nerazvrstanu cestu već da se radilo o parku ispred objekta Depadanse Emonia odnosno da se radilo o dijelu okućnice te Depadanse koja se koristila kao parkiralište za goste Depadanse; da ne postoji isprava iz koje bi bio vidljiv pravni temelj stjecanja vlasništva tuženika; da je nad tužiteljem dana 19.12.2014. otvoren stečajni postupak i da nakon tog dana nije bilo moguće valjano steći prava na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu ako se to stjecanje ne temelji na raspolaganju dužnika ili ovrsi ili osiguranju u korist stečajnog vjerovnika.

22. Tuženik je prvenstveno prigovorio da se sporni dio nekretnine k.č. br. 2269/1 koristio kao parkiralište te da je i na dan stupanja na snagu Zakona o cestama (28.07.2011.) bio u uporabi kao parkiralište koje je svatko mogao slobodno koristiti uz plaćanje propisane cijene parkiranja.

23. Sud je radi identifikacije sporne nekretnine izveo dokaz vještačenjem po vještaku geodetske struke dipl. ing. geod. Tatjane Radetić uz očevid na licu mjesta koji je održan dana 10.07.2020.. Iz nalaza i mišljenja vještakinje slijedi da u naravi sporna nekretnina predstavlja neasfaltirano parkiralište u režimu naplate u koje se ulazi sa istočne strane iz ulice Sv. Antona dok se na zapadnoj strani nalazi zid koji ima nekoliko otvora od kojih su na nekima postavljene željezne prepreke, a taj zid čini među parkirališta sa ulicom Mandrač. Na sjevernoj strani međe je žičana ograda postavljena na željeznim stupovima koji su zabijeni u asfalt ceste i koji dijele tu cestu na dio kojim se može voziti i na uži dio kojim se više ne može voziti, a na kojem su vidljivi iscrtani tragovi parkirnih mjesta. Na sjeveroistočnoj strani su postavljeni rubnjaci i posađeno je zelenilo dok je na južnoj strani međe asfaltirani nogostup uz kojeg su posađena stabla, a na nekretnini su vidljivi i novi stupovi javne rasvjete te posađeno zelenilo i stabla.

24. Svjedok Sergio Jugovac, saslušan na ročištu dana 2.12.2021., iskazao je da je bio zaposlen u društvu Laguna Novigrad koje je bilo vlasnik Depadanse Emonia u Novigradu te da mu je poznato da je to društvo Depadansu prodalo jer je bila devastirana budući su tamo boravile izbjeglice, a u konačnici da je vlasnik te Depadanse postao pravni prednik tužitelja. Svjedok je iskazao da je prostor odnosno nekretnina koja je predmet spora već prije 2011. predstavljala parkiralište i da misli

da su se na to parkiralište mogle, osim gostiju, parkirati i druge osobe. Svjedok je iskazao da je parkiralište bilo neasfaltirano kao i danas i da se na parkiralište ulazilo sa strane ulice odnosno lučice Mandrač na suprotnoj strani od današnjeg ulaza. Svjedok je iskazao da se sjeća da se parkiranje već dugo godina naplaćuje s tim što se najprije plaćalo na ulazu odnosno izlazu s parkirališta, a danas da postoji automat.

25. Svjedok Suad Kamber, saslušan na istom ročištu, iskazao je da je direktor društva Neapolis d.o.o. Novigrad još od 2003. pa na dalje te da se, koliko je njemu poznato još od vremena kada je došao u Novigrad 1963. nekretnina koja je predmet spora koristila za parkiranje. Svjedok je iskazao da se u početku parkiranje nije naplaćivalo i da je ulaz bio sa zapadne strane iz pravca Mandrača, a 2011. da je društvo Neapolis d.o.o. prvi puta sklopilo Ugovor o zakupu te nekretnine s prednikom tužitelja. Svjedok je iskazao da je osnivač društva Neapolis d.o.o. tuženik i po uputi tuženika da je društvo sklopilo taj prvi Ugovor o zakupu s prednikom tužitelja s tim što su takvi Ugovori sklapani zaključno do 2016. nakon čega da mu je rečeno od strane predstavnika tuženika da se ugovori više ne sklapaju. Svjedok je iskazao da je društvo Neapolis d.o.o. još prije sklapanja prvog Ugovora o zakupu održavalo parkiralište što da je isto društvo nastavilo i nakon sklapanja Ugovora o zakupu, a parking da se počeo naplaćivati od 2005. i to najprije ručno, zatim preko rampe, a preko aparata da se naplaćuje već 10 godina.

26. Svjedok Branko Šopar, saslušan na istom ročištu, iskazao je da je od 2013. zaposlen u društvu Neapolis d.o.o. te da mu je poznato da se nekretnina koja je predmet spora već ranije, sigurno od 90-ih godina, koristila kao parkiralište. Svjedok je iskazao da se radilo o površini koja je bila nasuta šljunkom, a okolo je bilo neko raslinje dok je ulaz bio iz ulice Mandrač. Svjedok je iskazao da se od 03. mj. 2013. od kada je zaposlen u društvu Neapolis d.o.o. sigurno plaćalo parkiranje na tom prostoru te da se od tada odnosno već ranije za plaćanje koriste parkirni aparati.

27. Sud je prihvatio u cijelosti iskaze saslušanih svjedoka koji su suglasni i uvjerljivi i iz kojih slijedi da se nekretnina koja je predmet spora još puno prije 2011. odnosno prije stupanja na snagu Zakona o cestama (28.07.2011.) koristila kao parkiralište na koje se svatko mogao slobodno parkirati najprije besplatno, a kasnije uz plaćanje utvrđene cijene za parkiranje.

28. Ovo je suglasno i s Ugovorima o zakupu koje je u spis priložio tužitelj (list 93 do 101 spisa).

29. Prvi od tih Ugovora sklopljen je dana 1.05.2011. između pravnog prednika tužitelja kao zakupodavca i društva Neapolis d.o.o. Novigrad kao zakupnika s trajanjem do 15.09.2011.

30. Odredbom čl. 5 tog Ugovora utvrđeno je da predmet zakupa zakupnik može koristiti isključivo za obavljanje dopuštenih djelatnosti u trenutku sklapanja tog Ugovora i to djelatnosti parkirališta.

31. Istovjetni Ugovori sklapani su između pravnog prednika tužitelja i društva Neapolis d.o.o. Novigrad i u 2012., 2013., 2015. i 2016. na određeno vrijeme trajanja s tim što je u Ugovoru od 24.05.2016. utvrđeno da se Ugovor sklapa na određeno vrijeme do 15.10.2016. odnosno do unovčenja predmetne nekretnine (čl. 3 Ugovora).

32. Iz kopija katastarskog plana koje su priložene svim Ugovorima vidljivo je da se radi o nekretnini koja je predmet spora.

33. Odredbom čl. 131 st. 1 Zakona o cestama (dalje u tekstu ZOC, Narodne novine broj 84/11, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14, 110/19 i 144/21) propisano je da ceste koje se na dan stupanja na snagu tog Zakona koriste za promet vozila po bilo kojoj osnovi i koje su pristupačne većem broju korisnika, a koje nisu razvrstane kao javne ceste u smislu tog Zakona, postaju nerazvrstane ceste.

34. Odredbom čl. 100 ZOC-a propisano je da nerazvrstanu cestu čine: cestovna građevina (donji stroj, kolnička konstrukcija, sustav za odvodnju atmosferskih voda s nerazvrstane ceste, drenaže, most, vijadukt, podvožnjak, nadvožnjak, propust, tunel, galerija, potporni i obložni zid, podhodnik, nadhodnik i sl.), nogostup, biciklističke staze te sve prometne i druge površine na pripadajućem zemljištu (zelene površine, ugibališta, parkirališta, okretišta, stajališta javnog prijevoza i sl.).

35. Odredbom čl. 131 st. 6 ZOC-a propisano je da će nerazvrstane ceste iz st. 1 tog čl. se upisati u zemljišnu knjigu kao javno dobro u općoj uporabi kao neotuđivo vlasništvo jedinice lokalne samouprave uz upis pravne osobe koja upravlja javnom cestom bez obzira na postojeće stanje u zemljišnoj knjizi.

36. Odredbom čl. 133 st. 1 ZOC-a propisano je da se nerazvrstane ceste iz čl. 131 st. 1 i čl. 132 st. 1 tog Zakona evidentiraju u katastru i upisuju u zemljišne knjige kao nerazvrstane ceste javno dobro u općoj uporabi i kao neotuđivo vlasništvo jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalaze neovisno o postojanju upisa vlasništva i/ili drugih stvarnih prava treće osobe.

37. Sukladno citiranim zakonskim odredbama tuženik je pravo vlasništva na nekretnini koja je predmet spora stekao temeljem samog Zakona (o cestama) i to danom stupanja na snagu tog Zakona (28.07.2011.). Akt upisa u zemljišne knjige u takvim slučajevima nema konstitutivno značenje već samo deklaratorno. To znači da javno pravni subjekti (kao tuženik) kao stjecatelji po samom zakonu nemaju obvezu uknjižiti svoje pravo vlasništva odnosno izostanak uknjižbe ne znači da vlasništvo nisu stekli (Ustavni sud RH, U-I/276/2015 od 25.04.2017. i U-I/6326/2011 od 7.02.2017.).

38. Ovo uz dodatak da bi tužitelj, nezavisno od navedenog, ako su za to ispunjene pretpostavke mogao u posebnoj parnici tražiti isplatu naknade za spornu nekretninu.

39. Nastavno na to, neosnovano tužitelj smatra da su u ovom slučaju povrijeđene odredbe Stečajnog zakona (dalje u tekstu SZ, Narodne novine broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15) i to odredba čl. 100 st. 1 jer je tuženik pravo vlasništva sporne nekretnine stekao prije dana otvaranja stečajnog postupka nad pravnim prednikom tužitelja (St-311/14 od 19.12.2014.).

40. Što se tiče tvrdnji tužitelja da ne postoji isprava iz koje bi bio vidljiv pravni temelj stjecanja vlasništva, ističe se da je upis izvršen sukladno odredbi čl. 132 ZOC-a koji je propisao postupak upisa nerazvrstanih cesta u zemljišne knjige.

41. U odnosu na pitanje (ne)valjanosti geodetskog elaborata broj 32/2017 od 1.12.2016. iz nalaza i mišljenja vještakinje geodetske struke slijedi da taj elaborat sadrži snimku izvedenog stanja od 1.12.2016., potom očitovanje Grada Novigrada o predmetu geodetskog elaborata od 16.12.2016. (nakon što je 14.12.2016. na sjednici

Gradskog vijeća donesena odluka da se i k.č. 2269/1 i k.č. 2269/2 dodaju nerazvrstanoj cesti ulice Sv. Antona), zatim da je tek 18.12.2016. objavljen javni poziv da je započelo evidentiranje nerazvrstane ceste kojim se zainteresirane strane pozivaju dana 23.12.2016. na utvrđivanje međa odnosno na uvid u geodetski elaborat dana 29.12.2016. Ovo je sve vidljivo iz isprava koje su priložene uz nalaz (list 142 do 154 spisa). Vještakinja je u nalazu također ustvrdila da u slučaju kada je parkiralište dio nerazvrstane ceste i tako stoji u odluci jedinice lokalne samouprave u geodetskom elaboratu i parkiralište i nerazvrstana cesta koje je dio trebaju imati istu oznaku katastarske čestice, a to ovdje nije slučaj.

42. Sve ovo (iako je točno) sud nije posebno cijenio jer je, s obzirom na prije obrazloženo odnosno na činjenicu da je tuženik postao vlasnik sporne nekretnine temeljem samog Zakona dana 28.07.2011., ocijenio da to nije od značaja za odluku u ovoj pravnoj stvari. Drugim riječima, spornom uknjižbom nije povrijeđeno tužiteljevo knjižno pravo u pogledu dijela nekretnine k.č. br. 2269/1 u površini od 2791 m².

43. Sud je iz istog razloga kao suvišan rješenjem sa ročišta od 2.12.2021. odbio prijedlog tužitelja za izvođenje dokaza saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Loris Raka i prijedlog tuženika za izvođenje dokaza saslušanjem kao svjedoka Sergia Cittara.

44. Zaključno, temeljem rezultata izvedenih dokaza i u skladu s citiranim zakonskim odredbama, tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje neosnovanim pa ga je valjalo odbiti i odlučiti kao u točki I izreke presude.

45. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 i 155 Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu ZPP, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19). Tuženiku je priznat trošak na ime nagrade i naknade punomoćniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u iznosu od 40.625,00 kn i to za sastav odgovora na tužbu i podneska od 2.11.2020. po 5.000,00 kn, za zastupanje na ročištu dana 30.10.2019., 17.12.2019. i 22.04.2021. po 2.500,00 kn, a 10.07.2019., 14.09.2021. i 2.12.2021. po 5.000,00 kn i PDV u iznosu od 8.125,00 kn.

Rijeka, 14. siječnja 2022.

Sudac
Nada Maraš

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
NADA MARAŠ	C=HR
Vrijeme potpisivanja:	O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
14-01-2022	2.5.4.97=#130C485238383738353634353537
09:04:46	L=RIJEKA
	S=MARAŠ
	G=NADA
	CN=NADA MARAŠ

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA

Protiv ovog rješenja-presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave izvršene sukladno odredbi čl. 335 st. 8-11 ZPP-a. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.